

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

LA CAMPANYA DE LA CARITAT.

ADA dia que passa dona Barcelona una nova prova de lo que val, y de lo que pot.

La vèu de la premsa ha fet un verdader miracle. Encare no s'ha fet eco de las desgracias de Múrcia y de la necessitat de socorre tanta desgracia, Barcelona, abatuda per una crisi terrible, s'ha aixecat admirable com sempre, y ha fet lo que devia.

Figúrinse un naufrach que té la racció contada per viure poch dias: á la platxa ahont espera consumintse, las olas l'hi tiran á un altre naufrach mitj mort. ¿Qué fá? Davant de una desgracia major que la seva; davant de un home més desgraciat qu'ell, olvida sa miseria: ab un abrás l'hi retorna 'l calor, l'hi dona la meytat de la seva roba, se parteix ab ell la escassa racció, y confiat y alegre per haver fet un bé, experimenta 'l consol que 'l bé proporciona.

Lo pobre naufrach que s'esperava á la platxa es Barcelona: lo naufrach que l'hi han escupit las onadas es Múrcia, Lorca, Orihuela, Almeria. Barcelona, castigada per la crisi, ha partit lo seu pá y ha obert lo seu portamonedas á las provincias castigadas per l'inundació.

Las fibras del cor de tots los barcelonins s'han conngot exhalant un himne: l' himne de la caritat!

Si hi ha Providencia, Barcelona tindrà la seva recompensa.

¡Bè per tothom!
¡Bè pels richs y bè pels pobres!

Bè per aquell comerciant qu'entrega la clau de la caixa á un dels estudiants de la quèstació, y bè pel pobre cego, que després de captar y recullir dos quartos, los tira á una safata: bè per aquell altre comerciant que fent la caritat per partida doble dona d'un cop mil duros pels inundats y mil duros pels obrers sense feyna, y bè per aquellas nenas de Reus, que no duhent cap quarto á sobre, entregan l'una sas arrecadas y l'altra un anell d'or; bè per tothom, bè per Barcelona sens distinció de classes.

Avuy no podém ser més llarchs. Los redactors de la Campana nos hem fet soldats de la caritat y la campanya dura encare.

La maniobra 'ns espera, y sols robant al dormir alguns moments, nos comunicuem ab vostés, com cada senmana, no més que per dirlos que avuy ve yém molts héroes, y que després de la campanya complirém gustosos lo nostre deber.

La recompensa que donarém á tots, será inscriu-

re tots los serveys prestats, tots los rasgos de noblesa fets, tots los consols consagrats á la desgracia en un número especial de la Campana.

Avuy no podém dir sino: ¡Avant y fora!
LA REDACCIÓ.

JOSEPH MARIA MUÑOZ.

En la ilustració del present número trobaran lo retrato d'aquest modelo de sentiments caritatius, y aquí no puch fer més que trassar quatre rasgos sobre la persona.

Apenas Muñoz s'entera dels desastres de l'inundació, dona un gran número de paper del Estat á benefici dels inundats. Aquest paper venut al preu corrent, produheix una suma efectiva de 861.192 rals.

Adverteixin que 'l donador no posseheix una d'aquellas fortunes colossals; pero en cambi posseheix un cor noble y després, qu'és la millor fortuna.

Es fill del poble de Cabezuela (provincia de Cáceres). Ab fondos propis ha creat allí y vé sostenint un hospital y un estudi: es á dir: un refugi per la desgracia y un punt ahont se combat l'ignorancia.

Ultimament en una exposició que vá celebrarse á Alicant, ciutat ahont resideix, vá donar 12.000 rals destinats á premiar la virtut y á desempenyar prenda dels pobres depositadas en la caixa de ahorros.

Ha fet varios donatius als pobres pajesos de l'horta d'Alicant, castigats per la sequia.

Es en una paraula, es la Providencia dels pobres, y encare 'ls alicantins no ván tenir noticia del seu rasgo de desprendiment, tot lo poble vá dirigir-se á casa seva: todas las classes de la societat varen anar á rendirli un tribut de admiració y respecte: dessota 'l seus balcones varen tocarhi todas las músicas que hi havia á la capital: lo Casino vá nombrarlo entre 'l general entusiasme president honorari: lo ajuntament vá reunir-se també y vá nombrarlo fill adoptiu de Alicant; y no hi hagué distinció que no l'hi fessen.

Nosaltres hem tingut l'inmensa fortuna de poder adquirir lo seu retrato. Ell no sap que tinguem l'intenció de publicarlo; perque aquest benefactor modelo, es ademés modelo de modestia; pero nosaltres creyém que no té dret de amagarse qui dona tant grans exemples, y al publicar lo seu retrato, no dihém més sino:

—¡Mirinlo y admírinlo!

EPITAFIS.

Dessota 'l famer del borni estirat hi ha 'l gos de Cola, morí de menjá una bola feta ab hule de tricorai.

No hi ha llosa, hi ha cairons que tancan á un concejal morí de una catarral per 'nar curt de pantalons.

N. R.

Tanca aquesta doble llosa una dona valerosa: sol sortir de quan en quan, y quan surt ompla d'espant als malefactors del poble; es hermosa, té 'l cor nobre y hasta diu que fins jayent se recorda de la gent que oprimeix la llibertat ¡Oh! té un gènit molt ayrat —Per ma part, jo, cap oferta l'hi desitjo llosa oberta.

C. R.

AV podém dir com are: «Es impossible anar á la professó y tocar la Campana.» Apesar de tot, nosaltres aném á la professó dels estudiants y toquem la Campana de Gracia. La Campana de Gracia avuy no toca á morts ni á festa: toca á socorro!

Los aficionados á endavinallas, xaradas y trenca-closcas, lo qu'és aquesta senmana haurán de mortificarse.

Nosaltres no volém que rumihin la mostra: are com are no 's tracta sino de recullir socorros pels inundats, y en lloch de las xaradas, solucions y correspondencia hi trobaran la llista de las personas que han honrat la Campana ab los seus donatius.

Dispensin, y fassan tots que aquesta llista 's aumanti.

Lo Correo Catalan y Lo Burinot son los dos únichs periódichs que no han respost á l'iniciativa de la premsa.

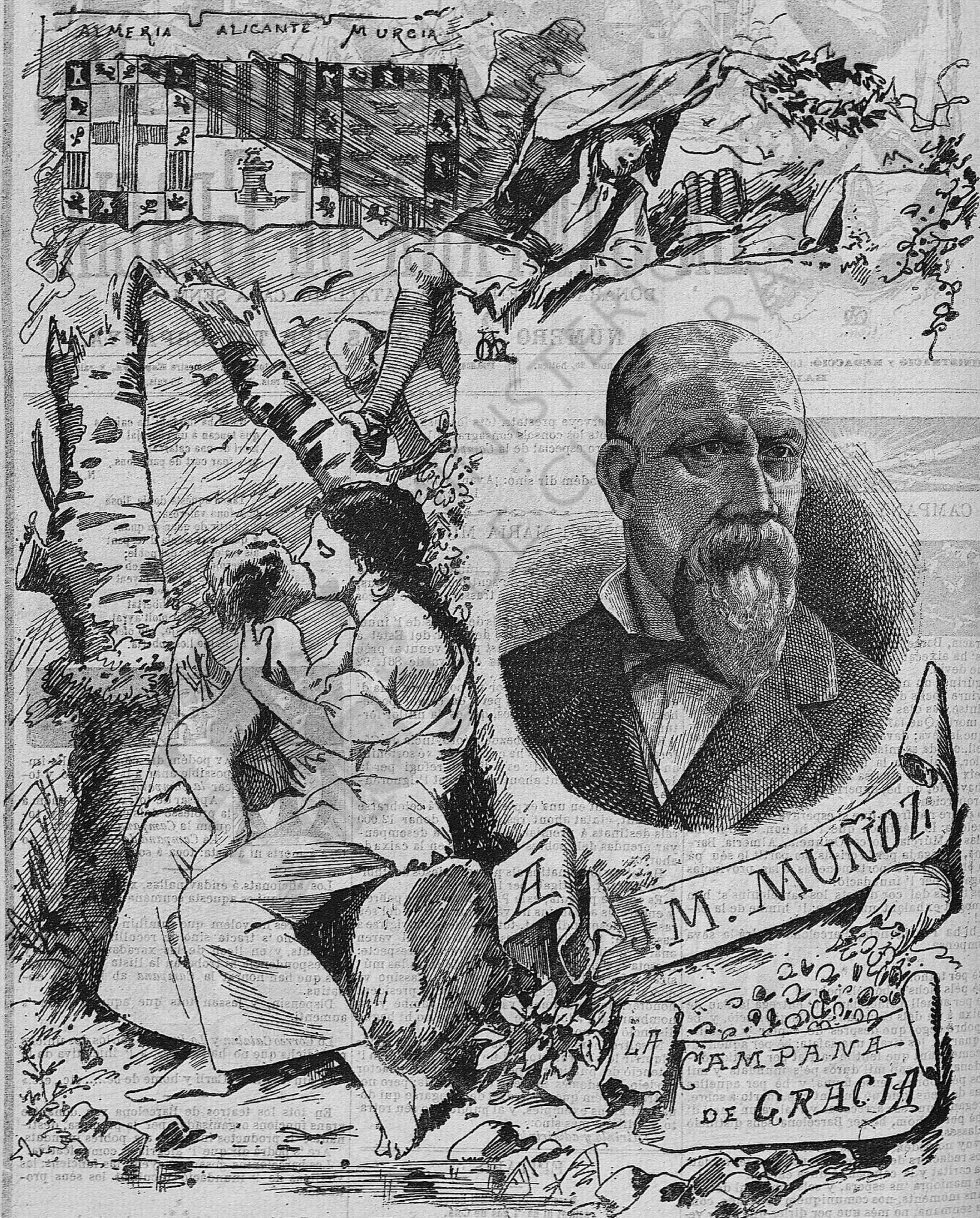
Ja diu lo ditxo: «Carlí y home de bè.... etc., etc.»

En tots los teatros de Barcelona van donantse grans funcions organizadas per la premsa, destinantse 'ls productos íntegros als pobres inundats.

Are 's podrá dir que l'alegría es comunicativa. Los barcelonins gosarán veyent las funcions: las víctimas de l'inundació recullint los seus productos.

A l'hora en qu'eschich no puch posarlos encare una llista de las funcions projectadas. Mirin cada dia 'ls diaris locals y corresponguin.

TRIBUT ALS HEROES DE LA CARITAT.

J. M. MUÑOZ

LA CAMPANA DE GRACIA

Diamenje 's donan tres funcions: gran concert ab cinchcents coristas y la banda d'artillería al Bon Retiro, á las nou del demati. Es lo tribut dels deixebles de Clavé.

A la tarde funció dramática en lo mateix teatro. Y á la mateixa tarde s' elevará un globo en la plassa de toros.

Totas tres funcions están dedicadas á la classe obrera principalmente, que no duptém que hi assistirá á benefici dels seus germans de Murcia.

En Puig y Llagostera continua fent de las sévas. Va comprometre's á no matar cap moltó sense pagar drets; y are, faltant á la paraula, mata moltons y tocinos, ha obeit una tenda de comestibles y un forn, y com qu' ell diu que á casa seva mana ell, ho vén tot sense pagar los drets de consum.

¡Que tal será, que l' ajuntament d' Esparraguera que vá elegirlo se l' hi ha girat en contra, davant d' aquests abusos!

Ell dirá qu' es pare de la patria y autor, com á tal, de las lleys; pero may pót dirse ab més rahó que feta la llei, feta la trampa.

«Los constitucionals serán eridats al poder.» Aixís ho lleigeix en un periódich. Pero, ey: no s' alarmin: se tracta dels constitucionals... d' Italia.

En Cánovas, diputat per Murcia, ha dit que plorava davant dels estragos produhits per l' inundació de Murcia.

¡Ah! es molt sensible 'l senyor Cánovas! No obstant: en aquestos cassos no es ell qui ha de plorar, no mil vegadas. ¿No saben qui? La seva butxaca.

LA CASTANYA DEL TEMPS.

Jo soch la forsa diabólica que de baix se 'n puja á dalt; jo soch la eterna castanya que 'l petit envia al alt.

Soch la potencia secreta que mata 'ls estats violents; soch lo buf que tira á terra los edificis dolents.

Desde 'l naixement dels sigles de má en má hi anat rodant; quan algú m' arplegava, ja 'm feya corre al instant.

Jo hi tocat clatells de rojos y clatells de moderats; n' hi tocat de plens de llana y també de ben pelats.

Quan aquell que á dalt governa no fila pas massa bè, lo de baix treu la castanya que guardada de temps tè.

Ve un moment que 'l de dalt bada; lo de baix me llenza ab pit y 'l altre quan no s' ho pensa, cau á terra estebornit.

Quan torna en sí m' arplega, se palpa un xich lo clatell y 'm guarda pera tirarme á qui m' ha tirat á n' ell.

Aixís los anys corrent volan y ara endoyna, ara dormint, cupleixo ma missió eterna castigant y protegint.

¡Ay! ¡Si n' hi fets ja de viatjes! ¡Si n' hi donat de fatiches! Los partits de tant tractarmhi ja tots ells me son amichs.

L' any dotze varen tirarme; los madurs me ván tomar: los liberals victoriosos ván á la fi governar.

Pero als dos anys ab gran furia ván tirarme als liberals, y 'ls pobrets de las resultas ván dá una caygada en fals.

A l' any vint altra vegada m' etziban los del progrés; los atrassats me recullen y 'm llensan lo vintitres.

Y aixís sempre d' un al altre hi anat pe 'ls ayres rodant; los de dalt sempre guardantse 'n, los de baix sempre atacant.

Una volta pe 'l Setembre, crech que 'l dia vintinou, vaig rebotre de tal modo, que á n' algú encara l' hi con.

Es una de las vegadas que 'l cop ha sigut més fort:

lo cap que volgué pararme casi bè vá quedar mort.

Jo 'm creya ja de llavoras passar molts anys descansant, quan vaig tení altra vegada d' anar pe 'ls ayres volant.

Y aquí eslich esperant l' hora de que 'm llensin altre cop: sento á dir ja fa molts mesos que aquest instant está aprop.

Tot, en efecte, fa creure que diatre poch saltaré; aquestos que ara administran, no 'n fan del tot massa bè.

La má que febroza 'm guarda está esperant l' ocasió: quan la trobi molt me sembla que 'm farà fer bon vessó.

Lo qui derrer vá tirarme l' hi correspon rebre á n' ell: conservadors, ara 'us toea; alsa... parèu lo clatell.

C. GUMÁ.

EM una mica de política per no perdre la costum.

Las qüestions de Cuba per lo que s' ven divideixen á la majoria.

Cuba sembla ja una bota sense cercols; cada delga tira pèl seu cantó.

¡Ditxós lo dia en que la democracia fenthi una mica de foch á dintre, la tornarà á estanyar!

«La causa principal de las desdixas públicas va dir en Cánovas, no es altre que la divisió dels conservadors.»

Aixís donchs, jo desitjo que 'ls conservadors se trobin reunits quan més aviat millor.

Ey, s' enten: reunits en lo panteon dels cessants.

Una escena de l' inundació.

Un guardia civil salva á una nena. Aquesta fins veyentse salvada plora ab gran desconsol.

—¿Que té? l' hi diu lo civil.

—Mos pares han mort ofegats: quedo sola y abandonada ¿qué hi fare al mon sense amparo? diu la pobre nena ab los ulls cuberts de llágrimas.

Lo civil se la mira conmogut, y l' hi diu:

—Jo soch solter ¿vols casarte ab mi?

Ay jo sempre ho havia dit: no hi ha res més bonich que 'l matrimoni civil.

Lo qu' es alló de donar los conservadors la llibertat immediata als negres de Cuba, si 'u esperavan, s' haurán quedat ab las ganas.

Algún periódich diu:—Volém l' abolición *inmediata de l' esclavitud* en un plasso de vuit anys.»

Res, una lletra pagada á la vista, que 'l que havia de cobrarlo la cobrava may, porque era cego.

La diputació provincial de Madrid ha acordat concedir un premi de 10 mil rals en las próximas carreras de caballs.

Sembla que la diputació madrilenya s' interessa més per un caball que corra que per un poble que s' ofega.

Un periódich diu que per anar bè, la diputació hauria de respondre ab aquests versos:

«No ha quedado allí un olivo y hay muchos séres sin pan. ¡Con tan plausible motivo bailaremos un can-can.»

Mirant los sombreros dels municipals deya un tranquil:

—Bueno; ara 'ls han posat una funda; está bè. Al menos ab aquest encerat no s' véu aquell sombrero: ara que 'ls posin un' altra funda porque no s' vegi aquest encerat.

Un jugador d' ofici, vá prometre á la seva dona que no agalaria may més las cartas.

Pero l' endemá havia faltat ja á la promesa, y á l' hora de sopar estava tant cap-ficat, que al presentar lo vés á la seva dona perquè l' hi aboqués una mica de vi, per compte de dirli «A boca» vá dirli:

—Escapsa!

Los lectores de *La Campana* tindrán que dispensarnos si no estém per riurer dada la miseria que s' presenta á Espanya. En aquets moments 'ns ocupem de la recaudació de fondos pèis inundats de Murcia Alicant y Cartagena y per aixó no doném xaradas y demés entreteniments; en cambi tirém la casa per la finestra donantloshi magníficas láminas, pues no tenim temps d' escriurer. En los altres números los hi dirém cosas referents á rasgos de donatius que 'ls enternirán com á nosaltres ha succehit.

Llista de las cantidades y objectes rebuts en la Redacción de aquest periódich, Rambla del mitj 20 fins al mitj dia del dimecres, per la falta de temps doném sens traduirlo en Catalá. Lo que s' rebí despres de dit dia y hora, anirá continuat en lo próxim número.

José Artal 4 rs.—Gerardo Aimami, 2 chaquetas y 1 chaleco.—Apeles Mestres, 100 rs.—I. P. 8 rs.—Un padre de familia sin trabajo, 20 rs.—José Andrés, 4 rs.—Un lector de *La Campana*, 4 rs.—Un lector de *La Campana*, 4 rs.—J. C. zapatero—2 pares de botitos y 1 par de zapatos nuevos.—Un lector de *La Campana*, ataconador—Un par de botas nuevas.—P. P. 6 rs.—T. P. 20 rs.—Ramon Tort, 4 rs.—José Garcés, 4 rs.—Un Obrero, 8 rs.—F. Doña 24 rs.—F. E. 4 rs.—Carina S. 4 rs.—José S. 4 rs.—Araceli, S. 4 rs.—Constancia S. 4 rs.—Joaquín S. 4 rs.—Juan Salvador, 2 rs.—Luisa Jacas, una docena de pañuelos de algodón para la cabeza nuevos.—F. M. Un par de zapatos nuevos, un pantalón y un chaqué de hombre usado.—Manuel Lladó, 1 rs.—Un lector de *La Campana*, 10 rs.—P. P., 5 rs.—Pablo Rodríguez, 2 rs.—Juan Orriols, 8 rs.—Un trabajador, 4 rs.—Echado á la tienda de Lopez no sabemos quien, 24 cents.—Juan Gonzalez, 10 rs.—Pilar Gonzalez, 10 rs.—Dolores Gonzalez, 9 rs.—Salvador Samá, un lio que contiene lo siguiente 2 enaguas de niño, 3 batas para id., 3 chalecos para id., 3 camisetas para id., 1 chambre para id., 3 haberos para id., 5 gorritas para idem, 4 pañuelos para id., 1/2 pañuelo de crespon para niña, 2 pañuelos de seda grandes, 1 id., de algodón, 2 chalecos para hombre, 1 pantalón para id., y 1 Gaban para id., todo usado, además en metálico 5 rs.

Un paquete recibido por el ferro-carril, (se ignora quien lo manda) conteniendo: 2 sábanas grandes, 1 chaqueta de hombre, 1 pantalón de hilo para id., 1 pañuelo, 1 chaleco de hombre, 1 saco de muger, 1 Sayas para id., 2 camisas para id., 2 camisas de hombre todo usado, 13 botinas para niño, 2 pares de zapatos todos nuevos.—P. M. Un lio que contiene: un chaqué y un pantalón usadas para hombre con mas 8 rs.—P. B. Un lio de ropa que contiene lo siguiente: 3 pantalones de hombre, 7 chalecos para id., 11 camisas para id., 1 camiseta interior para id., 1 americana para id., 2 vestidos de muger, 2 batas para niña, 5 pares de calcetines y 3 pares de medias todo usado.

D. Jaime Matossas 20 reales.—Un liberal 8.—Un conservador 2.—Un católico 1.—Un lector *Campana* 4.—J. S. 4.—Bartolomé Pons, zapatero, siete pares botinas para señora, un par botinas para caballero, dos pares zapatos para id, tres pares zapatillas para id, tres pares borcegnies para niño, diez y ocho pares zapatos para niño, todo nuevo.—Francisca Lobet una sábana usada con más 10.—José O. Mestres 20.—J. G. S. una cartera de viaje.—M. S. 8.—Jaime Mas 20.—Francisco Aromí dos batas, dos vestidos, un saco, un par de medias y un pañuelo para niña y dos camisas de hombre todo usado.—G. S. 12.—Una lectora de *La Campana* entrega dos camisas, unos pantalones, un saco de muger usado y dos pañuelos del cuello para mujer nuevos y además 4.

Total recibido en metálico 421 rs. 24 cénts.

(Se continuará.)

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisats per las cuineras.

Gran asurtit per tots los gustos y tolas las fortunas. Dibuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de tolas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convencerán que no exagerém.

VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als corresponssals s' otorgan grans rebaixas

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, 411, Arch del Teatro, 21 y 23.

Los lectores de la Campana saben que desde el primer día de la miseria que se presenta a los ojos de todos los que se ocupan de la suerte de los pobres y de los que se ocupan de la suerte de los pobres y de los que se ocupan de la suerte de los pobres...

Le repito a los lectores de la Campana que desde el primer día de la miseria que se presenta a los ojos de todos los que se ocupan de la suerte de los pobres...

El momento de donar tres francos: eran cobrados por los señores de la Campana de Gracia...

1879

Dies illa, dies iræ, calamitatis et miseriæ.

ROBERT BAKER - Gambia del Río

que el cop se sigue metiendo...